

og er det et Tilfælde, hvor han, uagtet han er en dygtig, selvstændig dømmende Mand, maa gaae til den Anden, saa bliver denne Anden kun et Gjennemgangsled for den Overtoldinspecteur, som han alligevel ikke vil kunne forbigaae. Sagen er, at, dersom Ministeren ikke mener — hvad han aabenbart ikke kan mene — at Toldforvalteren i Hjørring er stillet mere uafhængigt af Overtoldinspecteuren end alle andre Toldforvaltere i Landet, saa maa ethvert Tilfælde, der bliver tvivlsomt i Løffen, ligesaavel gaae til Overtoldinspecteuren gennem Toldforvalteren i Hjørring, som, dersom det opstaaer ved andre Toldsteder, hos en anden Toldinspecteur, da det saa ogsaa maa gaae til Overtoldinspecteuren. Sagen bliver saa alligevel den, at et tvivlsomt Tilfælde i Løffen, naar der forøvrigt der er en dygtig Mand, kun vil have et Omsvølsled at gaae igennem i Hjørring for at komme til den virkelig overordnede Autoritet og blive afgjort, istedetfor at det, ved at Manden var stillet selvstændig, kunde gaae directe til Overtoldinspecteuren, og der altsaa i Bikkelfgheden vil spares i Tid. Dersom det er et Tilfælde, som skal til Overtoldinspecteuren, spares der aabenbart ikke i Tid ved at lade det gaae igennem i Hjørring, men der tabes tværtimod Tid; er det derimod et Tilfælde, som enhver Toldinspecteur eller Toldforvalter skal kunne afgjøre selv, saa kan der dog ikke siges at spares Tid ved at lade det gaae til Hjørring istedetfor strax at afgjøres i Løffen. Den Indvending, der blev gjort af den høitærede Minister med Hensyn til Lønningen, kan jeg ikke indsee ligeoverfor den Ordning, der er i Toldloven, kan have nogen Betydning; men for at jeg ikke skal blive mistænkt, som jeg efter en Ytring ved sidste Behandling blev, for, at det er noget Argument fra min Side, saa siger jeg, at jeg med største Fornøielse stemmer for Forslaget, uagtet de ærede Forslagsstillere ikke have gjort nogen Forandring i Lønningsatsen for den Mand i Løffen, der nu foreslaaes at skulle stilles som Toldforvalter istedetfor som Toldoppebørselscontrolleur. Jeg vil sige, at for mit Bedkommende er det det Vigtige, at det bliver en uafhængig Mand, og det maa saa være den høitagtede Ministers Sag at sørge

for om muligt at faae ham saaledes gageret, som han for sin Part anseer det for rigtig, og da den høitagtede Minister jo allerede har givet en bestemt Udsigt til, at han med Hensyn til andre Lønningsætter vil, ogsaa efter den nu idag stedfindende Afgjørelse, sørge for at faae en Forandring tilveiebragt, kunne vi efter min Mening med al Fortrøstning vedtage Forslaget, som det ligger for, saaledes at de, der mulig ville gaae med til en højere Løn, og de, der ikke ville det, begge overlade Spørgsmaalet om Lønningen til den videre Skæbne, som Sagen senere maatte faae i Rigsdagen. Jeg seer derfor ikke nogen Anledning til, at man paa Grund af dette Argument skal være imod Forslaget. Tværtimod skal jeg sige, at der for de Medlemmer, der netop maatte være imod det Princip, at en Toldforvalter absolut skal have mindst 1,000 Rd., yderligere maatte være en Opfordring til at vedtage denne Toldforvalterplads paa 800 Rd. Forøvrigt skal jeg tilføie, at, naar jeg maatte ansee det for rigtig at imødekomme Ministeren paa et muligt senere Stadium med Hensyn til at sætte denne Løn op, kunde det vistnok let skee, uden at der egentlig derved bevirkedes noget som helst finantsielt Tab i selve denne Lov, idet det er aabenbart, at Toldembedsmanden i Hjørring, som bliver fritagen for et stort Ansvar og den Deel af sit Arbejde, der vedrører Løffen, maatte kunne see sit Embede sat ned i en saadan Gagesats, at man derved vilde kunne fuldkommen udjevne den Forskielse, som her er Tale om for Løffen. Embedet i Hjørring er, om jeg ikke huster feil, sat til 1,700 Rd., altsaa i anden Sats i anden Lønningsklasse, og der kunde ikke være Noget iveien for saa at sætte det ned paa første Sats i anden Lønningsklasse. Mulig kunde man ogsaa, naar dette Forslag vedtages, finde nogen Anledning til at spare Toldoppebørselscontrolleuren i Hjørring, da Toldforvalteren jo saa ikke vilde have saa meget at reise; men det er Noget, jeg dog ikke skal insistere paa. Jeg vil derfor anbefale, at man vedtager dette Forslag, da det ikke synes mig at frembyde nogen Ulempe ligeoverfor selve Toldloven, saaledes som det her er foreslagt, og aabenbart imødekommer et Krav, der stilles fra de Mænd, der